

[Ninn Hansen.]

batten med det samme om den konkrete sag, i stedet for at alt bliver blandet sammen?

Det er ikke muligt — og jeg kan altså henvise til det, jeg nu har sagt — at tage stilling til hele udenrigsministerens redegørelse, så jeg vil holde mig til nogle enkelte punkter. Det betyder ikke, at der gives tilslutning til alt, hvad der er sagt af udenrigsministeren og tidligere ordførere. Jeg skal for en ordens skyld sige, at jeg deler ikke hr. Kjeld Olesens begejstring over støtten til frihedsbevægelserne og den måde, hvorpå administrationen sker. Jeg synes, der er en tendens til, at denne støtte administreres på en sådan måde, at det i realiteten kan betyde støtte til bestemte politiske bevægelser inden for disse frihedsbevægelser. Jeg synes måske også, man kan overveje, om den humanitære bistand, der ydes, altid er rigtig, og om den bør ydes i situationer, hvor man synes, der sker en optrapning af det krigsmål, der åbenbart eksisterer. I den forbindelse tænker jeg på støtten til Nordvietnam.

Men det er selvfølgelig rigtigt, som hævdedet af de fleste ordførere og meget stærkt fremhævet, hvad jeg er glad for, af udenrigsministeren, at når vi drøfter dansk udenrigspolitik, kan vi glæde os over, at der er enighed med hensyn til grundlaget, der er enighed med hensyn til de støttepiller, som vi har i dansk udenrigspolitik — jeg tænker her på de organisationer, vi er knyttet til, FN, EF, NATO — og om, at vi inden for disse alliancer og sammenslutninger skal udføre et aktivt arbejde.

Jeg kan helt igennem give tilslutning til, hvad udenrigsministeren sagde om vort NATO-samarbejde. Jeg skal blot tilføje, at vi selv sagt, knyttet til denne alliance, også må interessere os for, at denne alliance udvikler sig rigtigt, at der er et sammenhold imellem medlemsstaterne, også tænker på vort eget bidrag til, at andre lande opfatter os som en sikker partner. Vi svækkede vores stilling i NATO, da vi havde diskussionerne om forsvarsordninger. Det blev bedre, da vi fik et forsvarsforlig. Jeg tror allerede nu, vi skal være opmærksomme på, at vi skal undgå en tilsvarende diskussion, når det nuværende forsvarsforlig udløber, og at vi derfor i god tid skal forberede en afløsning

af den nuværende ordning, og at vi også skal arbejde med på den harmonisering med hensyn til våbenanskaffelser, man forsøger at få inden for NATO.

Jeg var særlig taknemlig for udenrigsministerens afsluttende bemærkninger, der gik på Dublin-mødet og gik på den fordel, som Danmark igennem sin tilslutning til EF har fået igennem det fællesskab, de ni lande har om udenrigspolitikken, den styrke det har været for Danmark og er for Danmark. Og det kan udenrigsministeren jo endda sige på et tidspunkt, hvor enhver kan se, at harmonien ikke fuldt ud har været til stede, men hvor vi vel — sådan bedømmer jeg det — kan glæde os over en forbedring.

Må jeg også sige vedrørende EF, at dér tror jeg, det er vigtigt, ligesom når det drejer sig om NATO, hvor hr. Kjeld Olesen og andre med rette har afvist diskussioner om, hvorvidt vi skal fortsætte medlemskabet eller ej, at vi gør det samme, forholder os på samme måde, når det drejer sig om EF. Jeg kan ikke helt forstå, at nogle synes, at tidspunktet skulle være inde til at rejse en debat om et fortsat medlemskab af EF eller folkeafstemninger i den forbindelse. Der er dog grund til at se med nogen optimisme på Storbritanniens fortsatte medlemskab; alene af den grund synes jeg, at det er i særlig god tid at begynde at rejse spørgsmål om, hvordan vi skal forholde os herhjemme. Det synes jeg passende, man kunne vente med.

Og så må jeg i øvrigt sige, at jeg ikke aner, hvad det er for folkeafstemninger, man taler om. Da Danmark gik ind i EF, fulgte vi i enhver henseende de regler, som findes i grundloven. Man gjorde det, om jeg så må sige, ekstra godt, man kunne måske endda, så det ud til på et tidspunkt, have undladt en folkeafstemning, men var tidligt enige om, at man helt igennem ville have en procedure, hvor man fastlagde og uden diskussion, at det var folketinget og det store flertal af den danske befolkning, der ønskede medlemskabet.

Efter det konservative folkepartis opfattelse står denne afgørelse fast. Det er ikke sådan, at vi skal skele til antallet af lande i den forbindelse. Vi har haft en interesse i at gå ind i EF, befolkningens store flertal har støttet den opfattelse, vi er medlemmer og bør forblive medlemmer. Og der var jo intet i den traktat, som der dengang blev givet